

gå positivt og konstruktivt ind for at få lavet et rigtig godt fundament, som bedre tilgodeser de ønsker, de behov, der er i forbindelse med fremtidige adoptioner af udenlandske børn.

Jeg håber, vi kan nå at få lovforslaget gjort færdigt i denne samling, for jeg har en fornemmelse af, at der er mange ude omkring, der sidder og venter på, at vi får et nyt og bedre og mere retfærdigt system stablet på benene.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Forslaget er som sagt en genfremsættelse, som var til førstebehandling i februar, og Venstre er fortsat positiv over for forslaget. Det er en forklaring, og jeg håber virkelig, det kommer de kommende adoptanter til gavn.

Ved førstebehandlingen i februar rejste jeg spørgsmålet vedrørende de obligatoriske kurser, som kommende adoptanter skal på, for der står nemlig i den nye § 31, stk. 3, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet og tilrettelæggelsen af de kurser, der er nævnt i stk. 1 og 2 herunder om betalingen. Og da det er indføjet i loven, må ministeren sådan set også kunne løfte sløret for, hvad disse kurser skal indeholde.

Venstre er positivt, hvis det er et vejledende og oplysende kursus; men hvis det er et kursus med en form for eksamen i det at være forældre, er vi bekymrede. Det ville jo resultere i, at nogle efter et sådant kursus kunne dumpe og blive stemplet som uduelige som forældre, så en uddybning af indholdet af kurset vil jeg glæde mig til at høre fra ministerens mund.

Pernille Sams (KF):

Ligesom i sidste samling, da lovforslaget sidst blev fremsat, er vi langt overvejende positivt stemt over for de foreslåede ændringer. Det er vores opfattelse, at den nuværende adoptionslovgivning i høj grad trænger til en modernisering i form af en opløsnings og smidiggørelse af nogle af de mest firkantede bestemmelser i det nuværende regelsæt.

For os er der først og fremmest tre forhold, som er særdeles vigtige, og det første og aller vigtigste er barnets tarv. Det er det gennemgående tema, som vi vil lægge aller-, allernæst vægt på: at der gives børn, som ofte lever under kummerlige og umenneskelige forhold, mulighed for et bedre liv, og at der i den proces, der ligger forud for adoptionsbeslutningen, lægges altafgørende vægt på, hvad der er bedst for dette barn.

Det andet er, at den godkendelsesprocedure af adoptanter, som ligger forud for adoptionen, og som er både ønskelig og nødvendig, skal være mere individuel og mindre firkantet, så mange egnede familier ikke på forhånd afskæres fra adoption, fordi reglerne er så firkantede.

For det tredje må man passe på, at man i sin iver efter på alle måder at sikre barnets tarv ikke får gjort det så besværligt, dyrt og umuligt, at mange på forhånd afstår fra at adoptere. Regelsættet for godkendelsesproceduren skal være godt og solidt, men det må ikke kvæle lysten til adoption.

Samtidig synes vi, det er relevant at skele lidt til, at der slet ikke stilles samme krav til de kommende forældre i forbindelse med, at samfundet f.eks. bruger enorme ressourcer på at hjælpe familier til børn via kunstig befrugtning. I begge tilfælde er der jo tale om kommende forældre, og at samfundet som mellemmand hjælper dem til en forælderrolle. Derfor kan det nemt komme til at virke noget besynderligt, at hvis vi tager et ægtepar med en vis aldersforskel eller hvor en af ægtefællerne tidligere har været ramt af en bestemt sygdom, kan parret ikke adoptere et forladt barn fra den tredje verden, men det samme ægtepar kan måske godt få foretaget kunstig befrugtning, så det selv bliver i stand til at få et barn.

Vi ser hellere, at flere får adoptionsmulighed, så flere af verdens dårligst stillede børn får mulighed for en bedre tilværelse. Det vil det nærværende forslag hjælpe med til, og det finder vi er vældig positivt.

I forbindelse med førstebehandlingen af L 149 i forrige samling beskrev vores ordfører, hvilke forhold vi var meget optaget af. Jeg kan henvise til vore bemærkninger fra dengang og i øvrigt understrege et par af de vigtigste ting. Vi synes, det er godt, at alderskravet blødes op, vi synes, det er godt, at muligheden for adoption af flere børn blødes op, vi synes, det er godt, at handicappede får mulighed for at adoptere, og vi synes, det er godt, at helbredskravene for adoptanterne blødes op.

Vi understreger dette, fordi reglerne har været alt for strenge og ufravigelige, også i tilfælde, hvor der kom åbenbart uretfærdige afgørelser ud af det. Det er godt med regler, men de skal kunne administreres mere individuelt. Enlige har f.eks. ret til at adoptere, men hvorfor i alverden må et ægtepar, hvor den ene for mange år siden har fået transplanteret en nyre og siden da har været frisk og rask, pludselig ikke